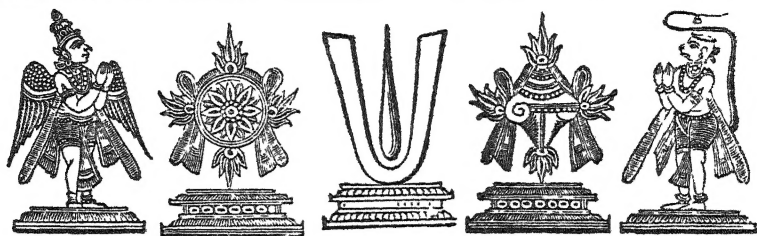

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாநாத-ஜாய நம:.

ஹ ஷி நி ரி ஜா ஹ ர த்ஜி ௦.

அச்சிற்பதிப்பித்தனர்.

சென்னை புரி.

சுரியெநநி:

ஸ்ரீதெநாராந-ஜாயநநி:

ஸ்ரீதெநிமரான ஜஹாபெசிகாயநநி:

ஸ்ரீநிமரான ஜஹாபெசிகன் அருளிச்செய்த

ரஹஸ்யங்களில் கூட - வது, ரஹஸ்யமான

ஸத்யவ்ருத்தக்ஷத்ரஜாஹாத்யம்

என்கிற

ஹ ஹி மி ரி ஜ ர ஹ ஹ த்யம்.

ராராந-ஜயாவாத்ஜாநதெவராமுஹ-ஷண்

ஸ்ரீதெயுக்கடநாயாய-வநெநெவகானபெசிகம்.

ரானாஹ-ஜஹதாந-ஜஹநடஜடாவய-கந்திய-கூண
கூயாவந-ராவந-ரானஜிஹிஷீ ஜநாஸ்ய-தசவ-ஜாத-மாவத
ஜஹிஷீநநிநெவ-நாந-வநாந-கநெநெநெவ-வாநிஜா
தகல்காவ-வாநிஜாநி.

வாழியருளாளர்வாழியணியத்திகிரி

வாழியெதிராசன்வாசகத்தோர்-வாழி

சரணாகதியென்னுஞ்சார்வுடன்மற்றென்றை

அரணுகக்கொள்ளாதாரன்பு.

(க)

ஸகதேவரகலிததவிஷயவிவியவெவாநொவஸ்ய-ஹ
ந்களான பராரணங்களில் ஸத்யவ்ருத்தமாகையாலே முற்பட
எண்ணப்பட்ட ஸத்யவ்ருத்தமாகையாலே ஸத்யவ்ருத்தக்ஷத்ர

போஹாத்தும்வத்தாலே ஸந்தஸித்தமான பேரருளாளன்பெரு
மையை ஹாவஸுரான ஹவஹிஷ்ருடைய ஹுஷ்யஸுஜநாயு
மாக, சிநஹிலே ஹாவமும் வாக்கிலே ராமமும் கஸத்திலே தா
ஷமுமாக ஹாவராமதாஷங்களைவருத்த ஹுதஸாவூத்தின்படி
யே பண்ணுமிசையில்திகழப்பார்க்கின்றோம், இத்தைக்குறி
க்கொண்டு கேட்டருள்வீர்மின்.

எண்டிசையுங்கடலேழுமலைகளேழு மீரோழுவையகமும்ப
டைத்திலங்கும், புண்டரிக்கத்தையன்புணர்த்தபெரியவேள்விப்புனி
ததறும் போக்கியத்தைபுகந்துவந்து, தொண்டையெனுமண்ட
லத்தினடுவிற்பாரிற் றாநிலமெய்விரதத்திற்குன்றிறின்ற, கொ
ண்டலருட்குணமேநாங்கூறுகின்றோங் கூர்மதியீர்குறிப்பாகக்
கொண்மினீரோ. (உ)

வம்மின்புலவீரருளாளப்பெருமாளென்றுமருளாழி, அம்
மானென்றுத்திருமகளைப் பெற்றுமெனஞ்சங்கோயில்கொண்
ட, பேரருளாளொன்றுமவியப்பா விருதாதும்படிகரைபுரண்
ட, கருணைக்கடலையெவ்வண்ணம்பேசுவீர்தென்னபாங்கே. ஈ
ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர்காட்டத்திருவருளால்
அன்றேயடைக்கலங்கொண்டநம்மத்திகிரித்திருமால்
இன்றேயிசையினையடிசேர்ப்பரினிப்பிறவோழ்
நன்றேவருவதெல்லாநமக்குப்பரமொன்றிலதே. (ச)

ஹதிபுவஹாவதாஸு,

சவிவஜமஜெகஸௌயாய் சவிவஜமஜெகஸௌயாயிராய் சவி
வஜமஜாயாநாய் சவிவஜமஜெககாஸுணஹுதனாய் சவிவஜெ
யஹுதநீககௌயாநெகதாநனாய் சவாஸகாஸுணு ஸௌஸீ
வாஹுதௌகாஸௌயாயுஜெஹாடியான ஸ்ரியஃவதிஹ
ஸுஸௌதமன் - ஒன்றுத்தேவுமுலகுமுயிருமற்றும் யாதுமி
லாவன்று சிஹஜஹகாஸாஜிபுத்தாலே ஸுஹாணவயகூமா
க ஸுஷித்து தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப் பூவில்தான்மு

* கருணைப்பெருங்கடலை என்று பொம் இருப்பதாக ஒரு வ்யாவொத
ம் செய்கிருக்கிறது.

களைப்படைத்து திசைமுகன்கருவுள் மீற்றிருந்து ஸ்ரீபாவதி
 வசுந்தரி ஸ்ரீபாவதி வித்யவதி ஜிவததி யநவதி முதலா
 ன ஹோத்ருவநுத்தையும் சுதவததவஸுதவாதிசென்று
 ம் ஹோத்ருவநுத்தையும் சுதவததவஸுதவாதிசென்று
 நங்கனையும் இவற்றிலுட்பட்ட ஹோத்ருவநுத்தையும்
 காணவியெழுந்தனையும் விவியவிவிசு ஸ்ரீபாவதிசென்று
 த்து பண்டைநான்மறையும் வேள்வியும்கேள்விப் பதங்களும்
 பதங்களின்பொருளும், பிண்டமாய்விரிந்த பிறங்கொளியன
 லும்பெருகியபுனலொடுநிலனும். கொண்டல்மாருதமும் குறா
 கடலேழு மேழுமாமலைகளும்விசும்பும், அண்டமுந்தானுகிநி
 ன்று தனக்கு ஒளர்வவாசுநுமாய் சுவர்வவிதயிஷ்டு
 மான உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு
 த்தருள இவ்வயிகாணும்பெற்ற ஸ்ரீபாவதி நான்மறையும்
 மச்செய்தே சுவர்வவிதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு
 க வேதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு
 யிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு
 ஸாதிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு உதயிஷ்டு
 வுங்கனும் ஸ்ரீபாவதிசென்று கறந்தபாலுள்ளெய்யே
 போலிவைத்து ஸ்ரீபாவதிசென்று கறந்தபாலுள்ளெய்யே
 ஸ்ரீபாவதிசென்று கறந்தபாலுள்ளெய்யே ஸ்ரீபாவதிசென்று
 ரிக்கலாமென்று பார்த்து இளைப்பினை யியக்கம் நீக்கியிருந்து
 முன்னிமையைக்கூட்டி யளப்பிலைம்புலனடக்கி யன்பவர்கண்
 ணைவைத்து துளக்கியில்கிந்தைசெய்துதோன்றிலும் சுடர்விட்
 டாங்கே, விளக்கினைவிதியில்கிந்தைசெய்துதோன்றிலும் சுடர்விட்
 ப்பட்டவளவிலே வாய்விடவாய்விடவாய்விடவாய்விடவாய்விட
 ப்பதொரு மாளாதவல்லினை இவனைவாய்விடவாய்விடவாய்விட
 து. அப்பொழுது—

வம்பவிழ்போதமர்மாதருகந்தவம்மாநிதியைத்
 தன்பலமேகொண்காணக்கருதியதாமடையோன்
 முன்பலருற்றத்துவல்லினைமொய்க்கமுகிழ்ந்தியாய்
 அம்புவிவேண்டியபாலனைப்போலவழுதனனே.

இப்படிக்கலங்கின ஞா ஹா என்னெயென்னே நமக்கு
ஸவ-ராஜரா. துவியையமான ஸரியி கைபுருராமைக்குக் காரண
மென்னென்று விசாரித்து நின்றவாநில்லாதே சுவியவயமா
ன சனாசுரணத்தின்கலாயவாகபிறவாமை என்னுபாரித்து
உநொலிவிநடுமெயுதவான சுலுவிஸெஷத்தைக்கழிக்கப்பெ
ருதே யித்தனைநாளுமென்ன காயும்செய்தோம். இமையோ
ரிவாழ்தனிமுட்டைக்கோட்டையிலே கூறுசெய்வதாக ஏறவுமி
தியவும் நெடுங்காலம் கிரஸுக்குமாக காயகூஸம்பட்டோமெ
ன்று நெஞ்சுருகிக்கண்பனித்து நெடுமூச்செறிந்து நிலத்தைப்
பாரித்திருந்தான்.

அடங்காக்கரணங்களைத் துடனாறுமடக்கிமுன்னம்
நெடுங்காலமிந்நிலமே * நிலையாய்ப்பூண்டுநீழைவான்
சடங்காற்பெரியதவங்கள்செய்தேனென்னதன்மையிதென்
றுடங்காத்திருந்ததிசைசமுகன் றனையிகழ்ந்தனனே. (சு)

யும்கொடிஸஹஸூணிவிஷ்ணுபோராஜிவஜ்ஜஹகு:- வும
 டெஸ்டு டெராகுயாதுகும் பூரூவாநிதிஸுமுரு-இப்படி சு
 திஸயிடெஸ்டுயுடெஹதவான தவடெஸ்டுப்பண்ணி சுயிகார
 மென்பதோரளநிலையமுந்தி சுநுதவ்ருணஸுஹா,யி-ஸுரு
 டுநகடாஹுவிஸெஷித்தாலே ரொகெஹவயுக் மாந தவஸுக்
 கு நிலமாவதேதென்று நிரூ-ருவித்து ஹுமியொழிந்ததொகங்
 கள்பதிந்முன்னும் ஹுரிதன்னில்ஜி-ஸுருஜீ வமொழிந்த மஹா
 ஜீவங்களானும் ஜி-ஸுருஜீ வந்தன்னில் ஹா-தவஷு-மொழிந்த
 வஷுங்கெளடீடும் ஹா.மஹுரிகளாகையாலே வு-ணுகுடிவி
 ஸெஷாநுஷாநத்துக்கு உவிதகெஹு,ங்களன்றென்று உவெ
 க்ஷித்து ஸவ-டுக்ஷிணமாய் ஸவ-டுயி-டு-நுஷாநயொமுமான
 ஹா-தவஷு-டுத்தில்வந்து புகுந்தான்.

விண்ணுலகில்வீற்றிருந்தமேன்மையாலும்,வேதங்களீரிராண்டு
மீவினித்தலாலும்,கண்ணனைநான்கருத்துறவேகாண்டபெனன்ன

* நிலத்தை என்றும், இழந்தனனே என்றும் வாரும் இருப்பதாக வொ
வொருத்தால் தெரியவருகிறது.

நியைச் சடக்கெனச் சமைப்பாய் என்று சுதிகுபெயொடே
சூஜாவீத்தான்.

எத்திசைநிலனுமெய்தியருந்தவஞ்செய்தவந்நாள்
சத்தியவிரதஞ்செல்வாயென்றதோருரையின்சார்வால்
அத்திசைசென்றழைத்தங்கமரில்லெயிப்பான்றன்னை
உத்தரவேதிசெய்யென்றுரையணங்கிறையுரைத்தான். (அ)

இப்படிஹாசூஜாவீக்க விஸூகபொலும் ஸவ-ம-னொ
தூமானஹஸ்தியிரியை உத்தரவெடியாக்கி இதுஸவெ-புஸூன்
ஸஸ்தியிபண்ணுகைக்கிடமாமென்று விவாசித்தான்.

உத்தமவமர்த்தலமமைத்ததொழிற்றனுவுயர்த்தகணையால்
அத்திரவரக்கண்முடிபத்து மொருகொத்தெனவுதிர்த்ததிறலோ
ன், மத்துறுமிருத்ததயிர்மொய்த்தவெணெய்வைத்ததுணுமத்த
னிடமாம், அத்திகிரிபத்தர்வினைதொத்தவறுக்கு மணியத்திகி
ரியே. (க)

இவ்வண்ணம்சிந்தித்து உதூரவெடியையும் யஜுஸாஸையும்க
டைவீடுமாகவகுத்து விஸூகபொகாட்டக்கண்ட ஹா தனக்
வஹ-உதிவிஷயமாகையாலே இந்நகரத்துக்கு காஹ் என்று
பேராக்கினான். சுயொபுரா யெ-ரா ராயா காஸீ காஹ்ஹுவ
னிகா-ப-ஹீ யாவதீதெவவஸவெவெ-தா-ப-கூடா-ஸூ-தா.

திண்மணிகள்பொன்னுடனேசேர்தலாலுஞ் சிதையாதநூல்வழி
யிற்சேர்த்தியாலும், வண்மையெழுமீரண்டிவண்ணத்தாலும்வா
னவர்க்கும்விபப்பானவகுப்பினாலும், உண்மையுடவாசியொ
ளியோசையாலுமொருகாலுமழியாதவழிகினாலும், மண்மகளா
ர்க்கலங்காரமென்ன மன்னுமதிட்கச்சிநகர்க்கண்மெகிழ்ந்திட்டா
னே. (க)

இப்படி ஹாசூஜாவீக்கவெய்யும்காசுமாக வொருகாஹியைச்சமை
த்து அங்கே சுஸூகபொயாமத்திலே உதூ-ப-கூனஹா ரீஸீ
முதலானஹாஸூகபொகளை கீகிக்குகளாக்கிக்கொண்டு ஸாஸூதீ
என்கிற ஆற்றிலே தவஸூபண்ணுகிற தன் ஹா-ப-வ-தூயா
ன ஸாஸூதியையழைத்துக்கொண்டுவருவாய் என்று ஸீ-வ-லி
ஷு மவாணை ய-ப-பாஸித்தான்.

காமங்கள் பலகொண்ட வேதங்கொண்டிதைதவமேசெய்வாரிக் குக்காணகில்லாப்; பூமங்கைசேள்வனைநான்கண்மிடோற்றப்பண்ணியத்தினிகரில்லாவிரதம்பூண்டேன், சாமங்க்கழிவதன்முன்சடக்கெனப்போய்த்தன்னாற்றிற் றனியிருந் துவதஞ்செய்கின்ற, நாமங்கைவந்திடநீயழைப்பாயென்று நன்மகனைநான்முகன்றனவின் றிட்டானே. (கக)

இப்படி ஸ்ரஹாவாலேநியுதுனஸ்ரீவலிஷஹவான் ஸ்ரஹதிபக்கலிலேசென்று ஸ்ரணீவாதாவிவாடிநங்களைப்பண்ணி ஸ்ரஹாவின்யாமத்தையறிவிக்க ஸ்ரணயகௌகௌஷிதையானஸ்ரஹதி வாராதவளவில் ஸ்ரஹ ஸாவீதீ முதலானவதிகளைக்கொண்டு யஜுமபண்ணத்தூடங்க டெவஸசகாரகூஷிதரானஸஸாரீகள் இந்த யஜுத்தைக்கலைக்கறினெத்துச் சென்று ஸ்ரஹதிக்கறிவிக்க அவரும் சுதிகூஷிதஹுடிவெயாய்க்கொண்டுடிசுநீணாவயத்திலேபோந்து வேறெயொரு ஹ்ரோநடியாய்ப்பெருகி ஸ்ரஹாவினுடையயஜுஹுதியை அழிப்பதாடகவசூரித்தாள்.

அன்னவடிவாளசையுமன்னநடையாருயருமன்னவரசேறிவருவாள்த்தனயனத்தநயனுத்திதனையத்திதெனவுத்திபுரியாள், நன்னடைவிடாநடமிதென்னநடவாநடுவண்ணு குடகேறியிழிவாணற்பதிகளற்பதிகள்கற்புளவற்புதமருக்கதியினால், கன்னடைவிடாவிடமிலுந்நதிகிருவிகடமன்னுகிரிகூடமிடிபக் கட்டவிடையிற்றுவிழ*முற்றும் விழியுற்றடையவிட்டருகுற, அன்னநயசீரயனிதென்னெனவிழாவமரரிமன்னுபதியேறிமகிழ வச்சுதனைத்தனுவிடத்திசைவரத்தகையவற்றனுகினாள். (கஉ)

அன்றுநயந்தவயமேதமாவேள்வி

பொன்ற வரையணங்குபூம்புனலாய்க் - கன்றிவர

ஆதியயனுக்கருள்செய்தனையானான்

தாதையரவணயானான்றான்.

(கங)

இப்படி ஸகௌவொகெசு ஸெதஹானஸவெஹ்ரஸீஸ்ரஹஹவாஹஜித்திலே அரவணையோடேகூட அணையா

*முட்ட என் னவாஹம் இருப்பதாகவொவொறுததால்தெரியவருகிறது.

தரணியின் மண்ணியை ஞாந்தனிடத்தவங்காத்தபிரான்
கருணையெனுங்கடலாடித்திருவணைக்கண்டதற்பின்
திரனரகெண்ணியசித்திரகுத்தன் றெரித்துவைத்த
ஈருணையிலேறியசூழ்வினைமுற்றுந் துறந்தனமே. (கசு)

சுகலேசமெண்ணியசூழ்வினையீர்க்கத் துணிந்தயனார்
அகலாதவன்புடன் கொண்டவயமேதவேதியின்மேல்
புகலோங்குபொன்மலையென்றதொர்புண்ணியகோடியுடன்
பகலோன்பகல்விளக்காகப்பரஞ்சுடர்தோன்றியதே. (கடு)

இப்படி பெருமாள் தோன்றினபடிக்கு ஸ்துதிரிகள் முகத்தாலே காளங்கள் வலம்புரி கலந்தெங்குமார்த்தன.

பெருமையுடையத்திகிரிப்பெருமாள்வந்தார்பேராதவருள்
பொழியும்பெருமாள்வந்தார், அருமறையினுச்சிதனினின்றூர்வ
ந்தாரங்கமுடனவையாகுமரியோர்வந்தார், திருவுரையாய்த்தா
ம்பொருளாய்நிற்பார்வந்தார் திருவருளாற்செழுங்கலைகடந்தார்
வந்தார்மருவலர்க்குமயக்குரைக்குமாயோன்வந்தாரீரானேறவ
ழித்தந்தார்வந்தார்தாமே. (கந)

* அவையாகும்பெரியோர் என்று வாரும் இருப்பதாக விராஷிபாநத்தால் தெரியவருகிறது.

அத்திகிரியருளாள் பெருமாள்வந்தா ரானபரிதேரிண்மேல
முகர்வந்தார், கச்சிதனிற்கண்கொடுக்கும் பெருமாள்வந்தார்கருத
வரத்தருந்தெய்வப் பெருமாள்வந்தார், முத்திமழைபொழியுமு
கில்வண்ணர்வந்தார் மூலமெனவோலமிடவல்லார்வந்தார், உத்த
ரவேங்குள்ளேயுதித்தார் வந்தாரும்பரிதொழுங்கழலுடையார்
வந்தார்தாமே. (௧௭)

இப்படி சூவிவந்திருளின பெருமானுடைய ஹா
தெஜஸ்ஸிலே ஹரிமேறியோடின ஸ்ரீஹாரும் ஷெவர்களும் ஷி
களும்வருந்திக் குறித்துப்பார்த்து அத்தேஜோரிணுத்துக்குள்
ளேபுண்ணுகொழிவிநாசத்தையும் அவ்விநாசவிடுத்திலே ஹவி
மஹாஹேரானபெருமாள் காணிவந்தியாயிருப்பதொரு கா
டெடுவம்போலே நின்றருளினபடியையும்கண்டு ஹஷ்டவிஷ்ணு
வாஸஸாய்க்கொண்டு இங்ஙனேபேசினார்கள்.

திருபரிதிசைந்தமகுடமுமெழின்மதிதிகழ்ந்தவதனமும், இரு
வகையிலங்குதல்களிலெதிர்பொரவுகந்தமகரமும், ஒருதகவு
ய்ந்ததிருமகளொளிமறுவின்மன்னுமகலமும், உருவருவியிழந்த
வுதரமுமுலகடையநின்றகழல்களும், மருவினிடையோங்குபுன
லெனமலைகுனியநின்றமலையென, மருளறவிளங்குமொளியெ
னமலையனுகந்தபயனென, அருவினுறைகின்றவுயிரொனவடிய
வருகந்தவமுதென, அருமறைகளொன்றியடிதொழுவருள் வரத
ர்நின்றபெருமையே. (௧௮)

இவ்வண்ணம் சூழியுடையவத்தாலும் ஹதிபு-ஷெ-தத்தாலும்
பெரிதராய்க்கொண்டு தொழுவதெழுதாய் இவர்க்குநாமடி
யோமாகப்பெறுவதே என்று வெடாஜலாஸமான ஷஷுத்தை
இங்ஙனே விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள்.

சித்தசித்தெனவிரித்துரைத்தனவனைத்தமைத்துறையுமிறைவ
ரை, சிறியபெரியவுருவடையவுடலமெனநடலமிலதிலகுநிலையி
ரை, சித்திரத் * தொழிலையொத்தபத்திரொடுமுத்தர்பித்தியெ

* தொழினி என்றுவாரும்-இருப்பதாக வ்யாவ்யாசத்தால்
தெரியவருகிறது.

ஹுமுணர்வினார், சிதைவினம்மறைநெறியிலெறியவுருமுறைகண்
முறியசிறையரியநிறைவினார், கத்தூவிக்கவலகத்தூவித்தைவழிக
ற்றவர்க்ககைசவிலிமாயனார், கபிலர்க்கணசரணர்சுகதர்சமணரர்
வழிகளழியுமருண்மொழியினார், கத்திலக்கிலுமருக்குலத்திலும
சித்திலொக்குமொருமுதல்வனார், கரணமிடுகடியபதினொருடி
கமுமடையமுடியுமடி யிருடியார், ஒத்தனைத்தூலகு மொற்றி
யொற்றிவருமிப்பவத்திசைபுமகைசவினா, ருருவமருவமெனுமுல
கின்முடகிலெனவுவமையிலதிலகுதலைவனார், உத்தமப்படியவகுத்
தவித்தைகளிலுத்தரிக்கவுணர்சுணவனா, ருரியகிரிசைகளிலரிய
தொருவிரகுதெறியவிரையுமவர்பரிவினார், சத்தசத்தெனுமனை
த்தனைத்தவினைதொத்ததுக்கவலதுணிவினார், சரியுமளவினாரியவ
ரையறிவரியதமனினெறியொருவிரகினார், தத்துவத்திரளுதைத்
துதைத்தடைவுதத்துவிக்குமவர்தலைவனார், தருகவுணருமவர்சர
ணமணுகவிடலரியவருள்வரதரடியமே (கக)

வாஜா அப்பொழுது வாஜாஸனெனாஷஸாஸ்யஸங்கீனயு
டையவனாய்க்கொண்டு கிட்டிச்சென்று ஸாஸரினொமாமான
ஸாஸாயததை சுஸாஸவத்தூத தானபெற்றபேற்றை இங்ங
னேபேசினான்.

திருமகண்மண்மகண்ணைமுதலா வெல்லாத் தேவியருந்தன் னு டனேதிகழ்ந்தறிநிகத், தருமபிருமூன்றுமுதலனைத்துந் தோன் றத்தன்னையசூரிகடன்னடிக்கீழ்வாழ், அருமறைசேரளவில்ல லாவவனியின் ணரவணமேல்வீற்றிருப்பா லனைத்துங்காக்குங், கருமணியைக்கிரிகிரிமேற்கண்டே னென்றன்கடுவினைகளனைத் து ம்நான் கண்டிலேனே. (உ௦)

இப்படிக்கீ கண்களீகாண்டற்கரிய நெனாபயவிஷயத்தைக்கீ
ண்டனாஹா-ததஹுமேஹீக்ஷாபாஹுமீதஹரிம் விதாநவெஷுபா
ததஹீஸிஷிஹம்-ஸதசுக்ஷணோசஹமதஸம் * பொண-தவாஹு
தொபயள-ததாஹுதவிவெசுதெஹதாம்||புஷகிணம்ஹெதித
யா புஷகிணம்ஹயாதித-ஹம்ஹதெவஸஹியிம் கஹெணவ
ஸஹ-ததீஹிதததவஹ: ஹிஹெண மஹம்ஹரிஷிஸுஹெஹிஹ்ணம் - இ

* ஸாயா என்று ஒருபொம்.

புரகாஸத்திலே மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்படியே சூலிமாகஹ ஷ-ஹெய்யிதங்களைப்பண்ணின ஸுஹாசிறுதுபோதுஒடிக்கூடித் தீ தரித்துநாச்சிமாருடனேபெரியபெருமாள் எழுந்தருளி நிற்கிறநிலையை இங்ஙனெசுநுஹவித்தான்.

பெடையிரண்டையொரனமடைந்து பிரிந்திடாவகைபே சலாம் பெருகுமருவிகளருகுமருவியபெரியமணிவரைபயில லாம்,பிடியிரண்டொடுகளபமொன்றுபிணைந்தபேரழகோதலா ம் பிரிவிலொளியொடுநிழலுமருகுது மிரவியிலகுதல்பரவலாம், கொடியிரண்டொடுவிடவியொன்றுகுளிரீந்தவரறு குலாவலாங் குறைவில்சுருதியுநினைவுமில்லைய தருமவருநிலை * மென்னலாம், அடியிரண்டையுமடையுமன்பரநிந்தபேரருளாளன ரணுகும லர்மகளவனிமகளொடுகரடிகிரிநிலைகவர்ந்தலே. (உக)

சுநஹாஃ சுநஹஃமஹமஹாணஃவரான பெருமாளுடை யழிவுமஹாணங்களை அனுஹவிக்கத்துடங்கி ஒரொருசுரகாஸங்களு க்கு ஒரொரு உவபோதாலாஸங்களைத்தேடி மஹாஸஃஹாயத் துக்கு ஒரு உவபோதாலாஸங்களும்தேடவொண்ணதென்று கொண்டாடினான்.

வேரொப்பார்விண்முதலாங்காவுக்கெல்லாம் விழியொப் பார்வேதமெனுங் கண்டனுக்குக், காரொப்பார்கருணைமழை பொழிந்திங்காங்கடலொப்பார்கண்டிடினுங்காணுக்கூத்தால், நீரொப்பார்நிலமளிக்குந்தண்மைதன்னு னிலமொப்பார்நெயும் பிழைகள்பொறுக்குநேரால், ஆரொப்பாரிவர்குணங்களனைத்து ங்கண்டா லருளாளரிதாமென்னுந்தமக்கொவ்வாரோ. (உஉ)

இப்படிப்பெருமாளுடைய குணங்களைவகையும்துகையுமா கவகுத்து சுநுஹவிக்கிறஸவஃதோஃவனாஸுஹா மேல்ஃ ஷத்தாலே யஜ்ஜுவாடத்தின்மேற்பாதியிலே வெஃகாவில்துயில மரிந்த வெந்தையையும்கீழ்ஃவத்தாலே உதூரவெஃயிலேநின்ற ருளினபெருமானையுஞ்சேர சுநுஹவித்து இங்ஙனே அநு

தீ திரிந்து என்று ஒருபாஃம்.

* நிலையிதென்னலாம் என்றுபாஃம் இருப்பதாக வொஹா நத்தால் தெரியவருகிறது.

ஸாயித்தான், ஷனக்வெமவதீரெஷு ஹஸ்திஸெமெவஷுஸுதெ-
உபாயமவஹாவெநஸ்யய்வுத்வாஸிஹஃ. என்று இப்படி ஒரு
ஹாஸிஹாஹஷு-வாஸஸுய் முகித்தீதவடம்பும் பனியரும்
பினகண்களும் தழுதழுத்தமிடறும் தளர்ந்தநிலையுமாய்க்கொ
ண்டு தன் சுயிகாரசுமையைமறந்து அடிமையிலே அடிகொ
ண்டிருஷாசுவாஸவெரெயை விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸ்ரஸாடி
ஸாஸிவரான பெருமாள் உனக்கு வேண்டினவரங்கொள்வா
யென்றருளிச்செய்தார்.

வாஸவாயதஸூதாயயாஹிதஜாசூதஸிஸவ-ஸாஸவஸுஸு
தெவாஸாஸிபிஜாஹிபயமதெ,

எந்நிலமுந்ருரத்தாற்குறிசெய்தவெழிப்பரிக்கொண்
டன்னமுயர்த்தசெய்யோ னன்றுவேள்விசெய்வேதியின்மேல்
முன்னிலையாகிமுர்தியியுடனான்முகமற்றுமுனக்
கென்னவரந்தருவோமென்றுநாதனியம்பினனே (உரு)

அப்பொழுதே ஹாஸ்யம் நித்யஸுருரிகள் ஸாடிஸு-
நம்பண்ண ஸ்ராவ்யமான தேவரீருடைய திருமேனியை நான்
கண்டிருநாடவளிக்கப்பெற்ற விதுவொழிய வேறுவேண்டிவதொ
ருவரமுண்டோ ஸாஸாரிகள்பொய்த்நின்றஞானமும் பொல்
லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு மின்னின்றநீர்மையினியுருதபடி
இங்கே ஷெவரீர் நித்யாவிஹ-ஞதராய்நின்று வேண்டிவார்க்கு
வேண்டும்வரங்கொடுத்த வாழ்வித்தருளவேணுமென்றுவிண்ண
ப்பஞ்செய்தான்-வெகுவெணுதாயயாஹிதஜாசூதயெவகீர
ஸாமரெ-தயாஸத்யுஹதகெஷுதேநிவாஸத்யுஹவெஷிஹ-ஹ
ஸ்திஸெமெவஸுஸிவரெஸவ-வெஷுதநிஷுதெ - வ-ணுக்கொடி
விஜாஹிநிலவஸு-ணுக்ஷாஸாஸா-என்று இப்படி ஸவ-கால
த்திலும் ஸவ-ஹாணிகளுக்கும் ஸாக்ஷாஸகரிக்கலாம்படி கோ
லஞ்செய்திங்னே எழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்று விண்ண
ப்பஞ்செய்ய ஷெவதிய-ஷி-நாஷ-ணா ஷெ-ஹ-தகெஷுதா-ம்
த-கெ-சுவநிவஸிஷ-ஜாஸிவ-த-தெ-என்று இப்
படிபெருமாள் அருளிச்செய்கையாலே கூட தாஸ-ஹாஸ்யா

சூத-ஸெஷத்தைத்தலைக்கட்டி, காதுய-ம யடுவ-சூயெய
பாலே ஸம்ப-குண-ஸிபாராய-நம்பண்ணி வரலிவாமவதரான
உஹ்ஷி-களைக்குறித்துத் தான்பண்ணின கூலிமந-ஹி-பொலி
பூவா-உகாலிக ஸிபாராய-நகூர்த்தைஸ-முஹித்து உவபெ-
ஸித்தான்.

சென்றுமலர்பறித்தெந்நாதன்சேவடிப்போதுகந்து
நன்றெனநீர்சடர்நன்முகவாசவிலைகொடுத்திக்
கன்னலிலட்டிவத்தேரடன்னஞ்சீடைக்கறிபடைத்துப்
* பின்னுஞ்செவித்தவன்பாதம்பனிமின்களென்றனனே. (உச)

சுமனாரம் பெருமானும் சுதிஸன-ஷராய் ஸூஷாவெ உ
னக்கு தானத்தவயிகாருக்குறைதீரும்படி ஸூஷ-தீஸாவிதிக
ள்முதலான யடுவ-திகளுடனே உன்னுடையலோகத்தையேற
ச்சென்று சுயிகாருஸெஷத்தை நடத்துவாயென்று அருளிச்செ
ய்ய ஸூஷாவும்சுணானவ-தி-உவொகங்களுக்குள்ளே மேலான
ஸத்ய-உவொகத்திலேசென்று ஸத்ய-வ-தெஷ-தூ-ஹா-தூ-த்தை
பும்ஸத்ய-தரானபெருமாள் திருவருளையும் சுத-ஸ-யித்து
க்கொண்டு ஸம்ப-குண-உமவ-ந-உவாஸ-ஹரி-தஸ-பி-வி-ஸெ
ஷத்தாலே அரிதாஸ-டுயிருந்தான்.

ஆழிநிலவினைகடிவானயமேதமுடிந்ததற்பின்
வேழமலைநாயகஞர்விடைகொடுக்கவிண்ணேறி
நாழிகையில்வானவனாமாற்றியிடுநான்முகன்றான்
ஊழியெலாமழியாதயோகமடைந்திருந்தானே. (உடு)

ஆதியுகத்தயன்கண்டிடநின்றவருள்வரதர்
காதலுயர்த்தகளிற்றைத்திரேதையிற்காத்தளித்து
வாதுயர்த்தேவருருவுக்கிரங்கித்துவாபரத்தில்
சோதியநந்தன்கலியிற்றொழுதெழநின்! னனே. (உ௯)

பின்னும் செவித்தவன்பாத மெண்ணுங்கள் முனிகளென்ற
ன்-என்று பாடமிருப்பதுபோலே வ்யாவ்ய-நத்தால் தோற்று
கிறது.

புண்டரீகமுயர்த்தபுராணஞ்ர்பொய்யின்மாமகவுத்தரவே
தியில், கொண்டலாரருண்மாரிபொழிந்திடக்கொண்டதோருய
ர்கூர்மதியன்பினால், பண்டைநான்மறை மௌலிபடிந்தநான்
பாரின்மெய்விரதக்கவிபாடினேன், தொண்டைமண்டலவேதி
யர்வாழவே தூயதென்மறைவல்லவர்வாழவே. (உ௭)

உய்விரதமொன்றின்றியடைந்தாருய்ய வொருவிரதந்தான்
கொண்டவுயர்ந்தமாலை, செய்விரதமொன்றானுந் * தெளியகில்
லாச்சிந்தையினுற்றிசைபடைத்ததிசைமுகன்றான், பொய்விரத
றிலமெல்லாம்போயேமீண்டு, புகலிதுவேபுண்ணியத்துக்கெண்
றுசேர்ந்த, மெய்விரதநன்னிலத்துமேன்மையேற்றிவேதாந்த
வாசிரியன்விளங்கினுனே. (உ௮)

சீராருந்தாப்புற்றிருவேங்கடமுடையான்
தாராரருளாளர்தாணயந்து.சீராக
மெய்விரதநன்னிலத்துமேன் டு மையிதுமொழிந்தான்
கையிற்கனிபோலக்கண்டு. (உ௯)

* தெளிகைகில்லா என்று பாடமிருப்பதாக வ்யாவ்யாநத்
தால் தெரியவருகிறது.

ஓ மெய்ம்மை என்று பாடமிருப்பதாக வ்யாவ்யாநத்தால்
தெரியவருகிறது.

கவிகுபகவணுவதுஸெய்யுனமாராவது, மொகதிஹநீயம்-ஸதது
வ்யததாஹாதும் - வ்யதநமதவணததிதிவெங்கடுமமாராஃ.

உதிகவிதாதிபுகவலிஹஸதுஸவதுதது ஸததுஸது
ஸ்ரீஜெயெங்கடநாயஸது வெஜானாஜாயபஸதுகதிஷு

ஹஸ்தியிரிஜா ஹாதும்

ஸம்வாணம்.

ஸ்ரீஜெயெங்கடநாயஸது வெஜானாஜாயபஸதுகதிஷு

